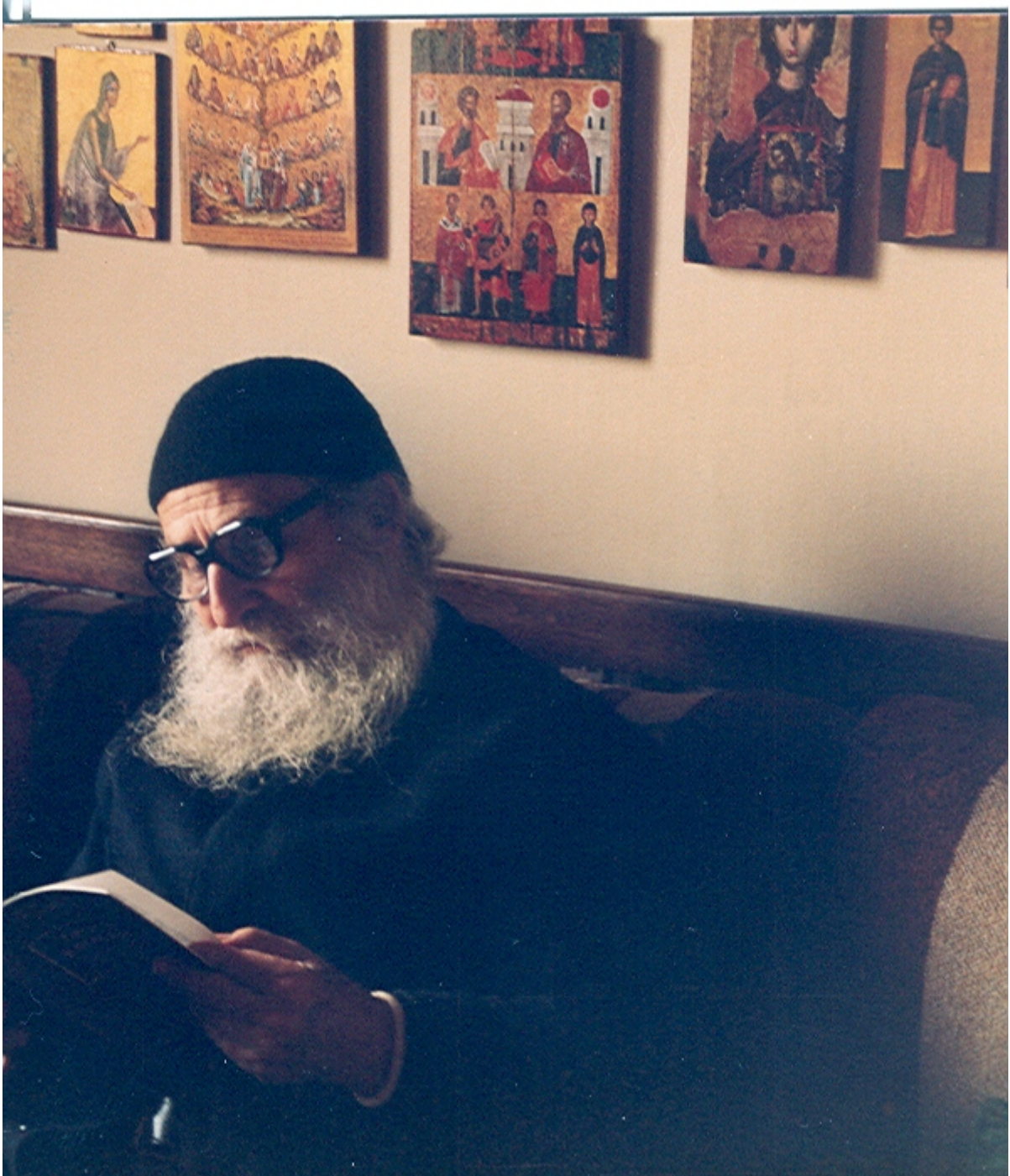
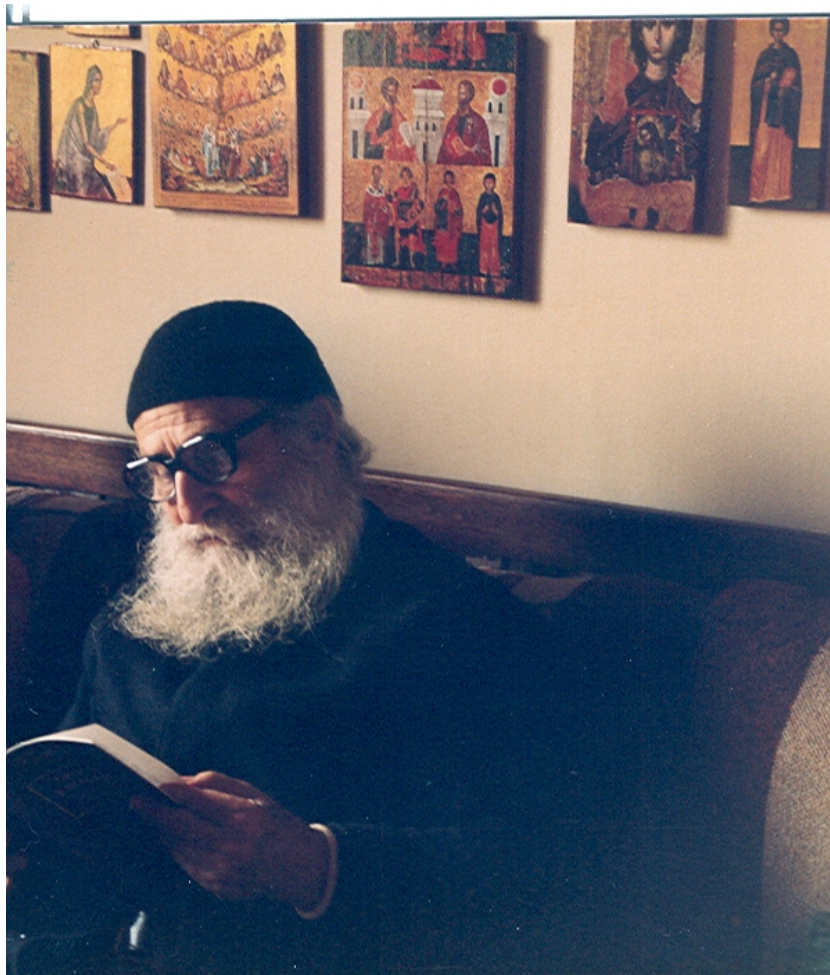

10 Ιουλίου 2020

Γέροντας Ιωσήφ: Η αγάπη υπερέχει όλων των δωρεών και χαρισμάτων και αποτελεί το «τέλειο»!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Γέροντας Ιωσήφ Βατοπαιδινός (1921-2009).

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=502323>

Γι' αυτό ακριβώς την ονόμασε «ανώτερο δρόμο». Ίσως μερικοί να απορήσουν για τον χαρακτηρισμό αυτό, σκεπτόμενοι τα τόσα άλλα υψηλά και ζηλευτά και πολύ χρήσιμα χαρίσματα, με τα οποία κατά καιρούς οι άγιοι άνθρωποι ευεργέτησαν την ανθρωπότητα.

Ας αναφέρουμε μερικά σχετικά παραδείγματα προς πίστωση των λόγων του Παύλου.

Όταν π.χ. έχει κανείς το χάρισμα της γλωσσολαλίας, όταν δηλ. μιλά για τη σωτήρια οικονομία του Θεού στου κάθε ανθρώπου τη μητρική γλώσσα, όχι λόγω σπουδών, αλλά αυτόματα, με τη χάρη του Αγ. Πνεύματος, είναι μικρό πράγμα;

Και όμως η γλωσσολαλιά είναι προσωρινό χάρισμα που θα καταργηθεί μαζί με τον κόσμο αυτό, γιατί τότε δεν θα χρειάζεται η γλώσσα, όταν όλα ολοκληρωθούν εν Χριστώ.

Άλλο χάρισμα είναι η προφητεία. Λίγο είναι να ξέρει κανείς τα κρυπτά των

ανθρώπων, τις βουλές της πρόνοιας του Θεού για το παρόν και το μέλλον; Αλλά και οι προφητείες θα καταργηθούν, όταν έλθει το «τέλος».

Ακόμα και η πίστη τι είναι παρά ένα μέσο που μας φέρνει προς το αποτέλεσμα· πιστεύουμε για να πλησιάσουμε στον Θεό και να σχετιστούμε και να ενωθούμε μαζί Του· όταν αυτό επιτευχθεί, τότε η πίστη είναι περιττή, καθότι τώρα βλέπουμε αυτό που πριν δεχόμασταν με την πίστη.

Εάν τώρα απ' όλα αυτά τα χαρίσματα απουσιάζει η αγάπη, είναι σαν να δημιουργούμε υπέροχες εικόνες ή αγάλματα μεγάλων προσώπων, όχι όμως αυτά τα ίδια τα πρόσωπα· είναι εικόνες μόνο· είναι μορφές χωρίς ζωή. Δεν μετέχουν στη ζωή διότι η «Ζωή» η αιώνια είναι μόνον ο Θεός (Ιω. ιζ' 3. Α' Ιω. ε' 20), «ο δε Θεός είναι αγάπη» (Α' Ιω. δ' 8, 16).

Αλλά εκτός από το παροδικό που χαρακτηρίζει τα υπερφυσικά αυτά χαρίσματα, πρέπει να προσθέσουμε και το ότι δεν αποτελούν ούτε σκοπό. Είναι, τρόπον τινά, συντελεστικά μέσα που μας οδηγούν στο σκοπό, στο αποτέλεσμα.

Ακόμα και η ελεημοσύνη, η συμπάθεια, που συνοδεύεται συχνά από τα χαρίσματα των ιαμάτων, όπως βλέπουμε στους βίους των Πατέρων μας που θεράπευαν με τη θεία Χάρη χρόνιες και ανίατες ασθένειες, ή που, σε μικρότερο βαθμό, αφορά τις δικές μας ευεργεσίες προς τους δεινοπαθούντες, και αυτή λέω η συμπάθεια δεν είναι παρά μόριο της αγάπης, γιατί η τέτοια ωφέλεια είναι μερική, περιορισμένη σε χώρο και χρόνο.

Σύμφωνα με τη σύγκριση λοιπόν που κάνει ο Παύλος, η αγάπη υπερέχει όλων των δωρεών και χαρισμάτων και αποτελεί το «τέλειο».

Συνεχίζεται

Απόσπασμα από το λόγο του Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού, η "Αγάπη" όπως περιέχεται στο βιβλίο του "Λόγοι παρακλήσεως", έκδοση Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου.